

der ikke kan være nogen Nødvendighed for at sikkre dem ved en højere Gage, og navnlig maa man lægge Mærke til, om disse andre Maader, hvorpaa de sikkre sig, ere saadanne, at de stemme med Statens Løve. Jeg troer, at de enkelte Medlemmer af det nuværende Ministerium have søgt at sikkre deres Stilling paa en Maade, der ikke kan ansees hensigtsmæssig eller stemmende med Statens Løve, navnlig, naar den ikke begrænses ved bestemte Regler; Ministrene have nemlig ved deres Indtrædelse i Ministeriet forbeholdt sig, at deres Embeder skulle staae ledige for dem, og det, som det har vist sig, paa en aldeles ubestemt Tid. Det er et Moment, som det forekommer mig maa tages i Betragtning, naar man bestemmer Gagen for Ministrene; thi naturligtvis sikkres det i høj Grad en Mand's Stilling, at han har et stort Embede staaende, som venter paa ham, naar han maatte forlade sin nuværende Stilling. Jeg troer ikke, at denne Maade at sikkre en Ministers Stilling paa er hensigtsmæssig; imidlertid er den dog fulgt af alle de af vore Ministre, der kunne følge den eller behøve at følge den; de to ærede Krigsministre behøve det jo ikke, eftersom de igjen indtræde i deres Nummer, saasnart de udtræde af Ministeriet. Finansministeren har derimod oprettet Generaltolddirectoratet og lader dette Embede staae ledigt til sig (Finansministeren: Det er ikke sandt! — Tschering: Der fores ingen Gage op for det!). Nei, der fores ingen Gage op, men Embedet staaer dog ledigt (Finansministeren: Maa jeg bede om Ordet!). Justitsministeren har ialtfald ladet Generalauditoratet staae ledigt allerede nu paa andet Aar; Udenrigsministeren har ligeledes ladet Directeurposten ved Dresunds Toldkammer staae ledig paa andet Aar; Indenrigsministeren har ladet Domainedirectoratet staae ledigt, og Undervisningsministeren ligeledes en Departementsdirecteurpost staae ledig under Indenrigsministeriet. Det kan ikke stemme med disse Embeders rette Bestyrelse, at de enten tildeels bestyres af en Minister, som har mange andre vigtige Forretninger at udføre, eller de overlades til en Constitueret, eller at de aldeles ikke bestyres. Enten behøves disse Embeder

ikke, og da bør de nedlægges, eller, hvis de behøves, saa fordrer de en Mand's hele Tid og Kræfter, og Sikkerhed for at blive i Stillingen, thi, naar Embedet i Virkeligheden beskæftes af en Anden, saa kommer der let en Halvhed ind i Administrationen, som nødvendigvis maa være skadelig. Hvad jeg især maa indvende derimod, er ikke saameget, at noget Saadant eksisterer, som at der ingen Regel er derfor. Skal det finde Sted, og det kan maa ske være muligt, at det er rigtigt, saa maatte det ialtfald ske efter en bestemt Lovregel. Ministeriet maatte enten forelægge et Lovforslag om, at de Embeder, hvorfra en Minister træder over til at være en Minister, maatte staae ledige i en vis Tid, eller, hvad jeg skulde foretrække, Ministeriet maatte foreslaae en særegen Vartpenge- eller Pensionslov for Ministrene; thi jeg troer, som sagt, ikke, at det kan være gavnligt for Embederne, at Ministrene imellem sig selv afgjøre et saadant Spørgsmaal, navnlig med Hensyn til Tiden, i hvilken Embederne skulle staae ledige, saa at denne bliver aldeles ubegrænset, og saaledes som skeet er, forlanges fra det ene Aar til det andet, og kan forlanges i det Uendelige, hvilket maa være absolut uoverensstemmende med Statsstyrelsens Løve. Det forekommer mig derfor, som sagt, at det vilde være rigtigere, at Ministeriet derom forelagde et Lovforslag, som indeholdt de Bestemmelser, under hvilke Ministrenes fremtidige Stilling, naar de aftraadte fra deres Ministerier, blev sikret saameget, som Ministeriet og Tingene i Forening antage nødvendigt, for at sikkre sig gode Ministre, men at det ikke overlodes til Ministrene indbyrdes at afgjøre denne Sag imellem sig; det maa være ubehageligt for Ministeriet, og er en absolut uhensigtsmæssig Afgjørelse. Jeg troer, at en Udtalelse om, hvorvidt Ministeriet vil gaae ind paa dette, eller ikke, maa komme i Betragtning, hvor der er Tale om Størrelsen af Ministrenes Gage, og det er derfor, at jeg har tilladt mig at udtale mig om denne Sag. (Christensen: Maa jeg bede om Ordet.)

Finansministeren: Jeg troer virkelig, at den Betragtning, som den ærede sidste Taler gjorde gjældende, er af megen ringe